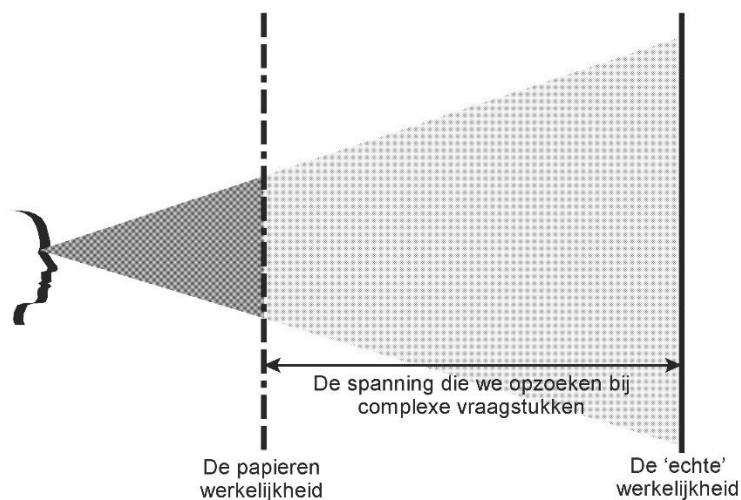

Samenhang

Tien Gouden Regels voor het acteren in complexe vraagstukken

Duidelijk is dat de tien gouden regels met elkaar samenhangen. Figuur 1 reikt een samenvattend beeld aan. In complex vraagstukken proberen we grip te krijgen op de werkelijkheid. Deze begrijpen we echter niet volledig, dus zetten we hulpmiddelen in, zoals normen, regels, protocollen en procedures. Het probleem in de huidige tijd is dat er steeds meer normen, regels, protocollen en procedures komen die ons het zicht op de 'echte' werkelijkheid in toenemende mate ontnemen. Er ontstaat een papieren werkelijkheid die meer bepalend is voor wat we doen en laten. De papieren werkelijkheid is een werkelijkheid op zich geworden.

Figuur 1. De spanning tussen de papieren werkelijkheid en de 'echte' werkelijkheid.

Met de gouden regels zeggen we niet dat we de papieren werkelijkheid willen opheffen, maar wel dat we spanning opzoeken tussen de papieren werkelijkheid en de 'echte' werkelijkheid. We proberen een gezonde balans te vinden. De twee werkelijkheden hebben een paradoxale relatie – ze zetten elkaar op spanning – en wat daaruit voortkomt, is emergent. In wisselwerking tussen betrokkenen brengen we waarden in beeld en werken we aan vertrouwen. Daarvoor brengen we mensen uit drie speelvelden samen in de tussenruimte. We navigeren door een landschap vol onzekerheden, waarbij we in gezamenlijkheid een dappere koers vaststellen. Die dapper koers baseren we niet alleen baseren op informatie en expliciete kennis, maar we brengen ook ervaringskennis volwaardig in het spel. We wisselen ervaringen uit in de vorm van verhalen, rond vraagstukken die klein, lokaal en concreet zijn, waardoor we elkaar beter gaan verstaan. We blijven continu in dialoog met elkaar, zodat we waar nodig op het juiste moment in staat zijn onze koers bij te stellen. Het resultaat wordt daardoor steeds waardevoller.